

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Csp/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125304380
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hýseková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125304380.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, Hodžova 11, IČO 31 575 951 proti žalovanej A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., D. XXX/X zast. zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Malcho, s. r. o., Stankovany 549, IČO 55 962 165 o zaplatenie 4 034,12 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu 4 004,12 Eur, úrok 1 094,76 Eur, úrok z omeškania 3,64 Eur, zmluvnú pokutu 30,-Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 004,12 Eur od 05. 04. 2025 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou, pôvodne vedenou na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 17Up/57/2025 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 4 004,12 Eur, úroku 1 094,76 Eur, úroku z omeškania 3,64 Eur, zmluvnej pokuty 30,-Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 004,12 Eur od 05. 04. 2025 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX. XX. XXXX uzavrel so žalovanou prostredníctvom internet bankingu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky vo výške 5 000,-Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bola povinná splatiť do 29. 04. 2030. V zmysle bodu 1.1. zmluvy sú jej neoddeliteľnou súčasťou obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len "OP") a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len "VOP"). Na základe žiadosti žalovanej jej žalobca povolil odklad splátok úveru na obdobie 3 mesiacov, pričom prvá odložená splátka úveru bola splatná dňa 27. 06. 2023 a dátum poslednej odloženej splátky úveru bol 27. 08. 2023. Prvá splátka po odklade splátok bola splatná dňa 27. 09. 2023. Žalobca ako banka pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou preveril schopnosti žalovanej splácať úver. V zmysle bodu 2.1.1 OP, rokovanie o uzavretí zmluvy o úvere začína na žiadosť klienta, ktorý predkladá žiadosť o poskytnutie úveru na predpísanom tlačive banky, ktorý dostane klient na každej pobočke banky na požiadanie resp. je mu k dispozícii prostredníctvom služieb elektronického bankovníctva, ak ho má zriadené a spĺňa podmienky ustanovené obchodnými podmienkami. Zo žiadosti o poskytnutie úveru žalobca získal informácie o rodinnom stave a výdavkoch žalovanej. V súlade s § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. bol spotrebiteľ povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. Na určenie dostatočnej sumy na bežné životné náklady slúži hodnota životného minima, žalobca realizoval dopyt do SRBI/NRKI a na základe kreditného reportu (výstupu zo SRBI/NRKI) preveril záväzky žalovanej a ich splácanie. Databáza registra obsahuje pozitívne aj negatívne

údaje o všetkých úverových produktoch poskytnutých klientom účastníckych bánk vrátane ich histórie. Od roku 2015 je plne platná výmena informácií medzi Spoločným registrom bankových informácií (SRBI) a Nebankovým registrom klientskych informácií (NRKI). V danom prípade bola výška úveru určená vopred bez aktívnej účasti žalovanej na základe historických údajov o jej finančnej situácii a o platobných operáciách získaných z interných zdrojov veriteľa, keďže žalobca viedol pre žalovanú dlhodobu (viac ako 6 mesiacov) osobný účet IBAN č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to od 10/2014. Žalobca preto nebol povinný overovať príjem žalovanej v Sociálnej poisťovni (§7 ods. 43 zák. č. 129/2010 Z.z.). Na základe posúdenia kreditných obrátov na účte žalovanej, ktoré predstavovali reálne platby v prospech jej účtu a debetných obrátov na jej účte za obdobie predchádzajúce poskytnutiu úveru, bol žalobca schopný s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu žalovanej. Po vyčerpaní úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, preto žalobca výzvou na vrátenie omeškaných splátok zo dňa 28. 02. 2025 vyzval žalovanú na vrátenie omeškaných splátok a upozornil ju, že ak v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy nedôjde k úhrade omeškaných splátok úveru, v súlade s § 53 ods. 9 a 10 Občianskeho zákonníka sa po uplynutí tejto lehoty stane úver splatným. Vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo k úhrade v stanovenej lehote, v súlade s § 53 ods. 9 a 10 OZ sa celé plnenie zo zmluvy o úvere stalo splatným dňa 04. 04. 2025. Žalobca výzvou na splatenie úveru zo dňa 04. 04. 2025 vyzval žalovanú na splatenie úveru, obe výzvy jej boli doručené. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5 000,-Eur, do dňa zosplatenia uhradila na istinu sumu 995,88 Eur, preto dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 4 004,12 Eur. Zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru bol vo výške 1 094,76 Eur, keď od celkovej čiastky úveru k dátumu konečnej splatnosti (4 942,47 Eur) bola odpočítaná - istina 4 004,12 Eur a pričítaný nezaplatený úrok do zosplatenia 156,41 Eur. Úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru predstavoval 3,64 Eur - každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplatenia. Žalovaná dlžnú sumu nezaplatila, preto sa žalobca domáhal svojho nároku súdnou cestou.

2. Ako dôkazy označil žiadosť o úver, úverovú zmluvu, kreditný report, výpisy z účtu, všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, potvrdenie o posúdení žiadosti o odklad splátok, oznámenie o výške mesačnej splátky, výzvu na vrátenie omeškaných splátok, výzvu na splatenie úveru, doručky, stav omeškaných splátok.

3. Vo veci bol dňa 14. 05. 2025 vydaný platobný rozkaz sp.zn. 17Up/57/2025, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu a nahradiť trovy konania v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením.

4. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná včas odpor, v ktorom uviedla, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita. Celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a nie sú spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak klient na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 4 750 Eur (žalovanej bol okamžite započítaný poplatok vo výške 250,-Eur), v zmluve je uvedený nesprávny údaj 5 000,-Eur, čo má rovnaké následky akoby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške úveru a nesprávny údaj o RPMN, neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, čo má za následok absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, preto sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa jej názoru zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN aj z dôvodu, že žalobca do celkovej čiastky spojenej so zaplatením úveru nezahrnul poplatok za poistenie vo výške 6,42 Eur, a preto zmluva aj z tohto dôvodu obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, ktorý bol použitý pri výpočte RPMN. Zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keď ku dňu vyhotovenia výzvy na splatenie dlžnej sumy nebola žalovaná v omeškaní so žiadnou splátkou. Ak súd vyhodnotí, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu, že žalobca pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a pre absenciu obligatórnych náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., žalovaná nebola ku dňu vyhotovenia výzvy na splatenie dlžnej sumy v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou, keď bola povinná uhrádzať len splátky istiny. Z výzvy na vrátenie omeškaných splátok zo dňa 28. 02. 2025

ani z výzvy na splatenie úveru zo dňa 04. 04. 2025 nie je preukázané pre omeškanie, s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, a preto sú tieto úkony v zmysle § 37 ods. 1 OZ pre neurčitosť neplatné. Žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 druhá veta OZ do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobca pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou a neskúmal schopnosť žalovanej splácať úver, nie je oprávnený v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Žaloba je nedôvodná v celom rozsahu aj z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, ale vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné. Z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 OZ je výzva aj okamžité zosplatenie neplatné a žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. S poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov je nutné zamietnuť nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremlčaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, Navrhla zrušiť platobný rozkaz a pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. V prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu poukázal na opatrenie NBS č. 10/2017, ktorým sa ustanovili podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, podľa ktorého sa ukazovateľ schopnosti splácať vypočíta ako podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa odseku 3 a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4 zníženej o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa odseku 5. Limit ukazovateľa schopnosti splácať vypočítaného podľa odseku 1 nemôže prekročiť hodnotu 1. Celková výška čistých príjmov sa vypočíta ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať a výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima a celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 40 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu, Na účely overovania údajov o príjmoch spotrebiteľa sa za interné zdroje informácií o príjme spotrebiteľa považujú kreditné obraty, ktoré možno objektívne považovať za príjem spotrebiteľa na platobnom účte, vedenom u veriteľa, ktorý je poskytovateľom platobných služieb. Vychádzal z údajov z výpisov z účtu žalovanej, ktoré doložil k žalobe, účet pre ňu viedol dlhodobo od 06. 10. 2014 (účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX), na základe čoho disponoval informáciami o jej finančnej situácii. Z výpisov z účtu za obdobie január až marec 2022 (zmluva zo dňa XX. XX. XXXX) sú zrejmé kreditné obraty v celkovej výške 43 017,26 Eur (01/2022: 425,50 Eur (25,50 + 200 + 200 eur); 02/2022: 2 525,88 Eur (1 200 + 100 + 25,88 + 1 200); 03/2022: 40 065,88 Eur (40 + 6 000 + 6 000 + 5 000 + 2 000 + 2 000 + 5 000 + 11 000 + 25,88 + 3 000) a po zohľadnení ostatných kritérií (výdavky, záväzky) jej bol predschválený úver v sume 5 000,-Eur. Žalobca mal prehľad o finančnej situácii žalovanej získaný z interných zdrojov, preto nebol povinný overovať si informácie o príjme v Sociálnej poisťovni. Kreditný report bol prílohou žaloby a vyplýva z neho, že žalovaná mala tri existujúce splátkové úvery v celkovej sume mesačných splátok 305,-Eur a jednu kreditnú kartu s mesačnou splátkou 63,-Eur. Z reportu vyplynulo, že jednotlivé splátky úverov boli žalovanou splácané. Žalobca tak zohľadňoval existujúce mesačné peňažné záväzky v celkovej výške 368,-Eur ako súčet pravidelných mesačných splátok úverov a kreditnej karty. Vychádzal aj z údajov poskytnutých samotnou žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru, kde boli zistené informácie najmä o rodinnom stave, druhu príjmov a výdavkov domácnosti (žalovaná bola bezdetná, nemala žiadne vyživovacie povinnosti, bola vydatá, príjem pochádzal z podnikania a celkové výdavky domácnosti boli vo výške 450,-Eur), žalobca ako výdavky domácnosti resp. ostatné výdavky (náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa) zohľadnil výdavky vo výške uvedenej žalovanou a nie sumu životného minima. Priemerný mesačný príjem žalovanej bol 14 339,09 Eur (425,50 + 2 525,88 + 40 065,88) : 3), výška výdavkov na peňažné záväzky (splátky) ku dňu poskytnutia úveru predstavovala 441,39 Eur a bola vypočítaná ako súčet záväzkov vyplývajúcich z reportu a novej výšky záväzku v zmysle zmluvy zo dňa 25. 04. 2022. Limit ukazovateľa schopnosti splácať úver bol 0,05. Zmluva obsahuje správny údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. a je v nej uvedená aj správna RPMN.

Žalovaná načerpala na svoj osobný účet plnú sumu úveru v zmysle zmluvy vo výške 5 000,-Eur, čo vyplýva z výpisu z osobného účtu za mesiac 4/2022. V bode 1.2. zmluvy bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 250,-Eur splatný jednorazovo v deň čerpania úveru, najneskôr do 25. 05. 2022, pričom žalovaná poplatok uhradila v deň čerpania úveru (pred poskytnutým úverom), čo preukazuje debetná transakcia v predložennom výpise. Čerpanie úveru a úhrada poplatku za poskytnutie úveru sú dve rôzne transakcie a tento poplatok uhradila žalovaná zo svojho účtu, čo jej umožňoval aj vtedajší dostatočný zostatok na účte. Finančné prostriedky boli žalovanej poskytnuté v rovnakej výške ako je celková výška úveru uvedená v zmluve. Žalovaná bola s poplatkom za poskytnutie úveru riadne a preukázane oboznámená, podpisom zmluvy s ním vyjadrila súhlas. Podmienka úhrady poplatku za poskytnutie úveru sa týka hlavného predmetu plnenia a bola uvedená priamo v texte úverovej zmluvy v čl. 1 bode 1.2., upravená aj v Sadzobníku poplatkov. Žalovaná mala možnosť oboznámiť sa s predmetným poplatkom aj prostredníctvom formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý jej bol poskytnutý pred uzavretím zmluvy, tento prevzala, čo potvrdila podpisom zmluvy. Poskytnutie úveru a úhrada poplatku za poskytnutie úveru nie je v rozpore so závermi rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-377/2014, ktoré je postavené na odlišnom skutkovom základe, keď dlžníkom nebola reálne vyplatená žiadna suma z dôvodu, že úver sa použil na úhradu staršieho dlhu, notárskej zápisnice, poplatku za uvedený úver a prvú splátku a časť nasledujúcich splátok. Žalobca v zmluve uviedol všetky vstupné údaje potrebné pre riadny výpočet RPMN, vychádzajúc pritom zo sumy 5 000,-Eur, k uvedenej otázke sa v skutkovo obdobných prípadoch už viackrát vyjadrila Národná banka Slovenska, ktorá (pri preverovaní otázky výpočtu RPMN uvedenej v úverovej zmluve vo vzťahu k úhrade poplatku za poskytnutie úveru) vykonala matematický prepočet RPMN, z ktorého vyplynul záver, že hodnota RPMN vyjde rovnaká, bez ohľadu na to, či je poplatok za poskytnutie úveru započítaný do hodnoty úveru alebo nie (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11CoCsp 38/2021 zo dňa 31. 05. 2022). Zmluva obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, v bode 1.2. zmluvy je uvedené, ktoré parametre vstupovali do výpočtu RPMN, žalovaná o nich bola informovaná aj prostredníctvom formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Sú tam uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN: výška úveru, anuitná splátka, termín splatnosti a počet splátok, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy (poskytnutia úveru) a poplatok za vedenie osobného účtu. V zmysle Štatútu marketingovej kampane s názvom „Vrátenie poplatku za poskytnutie Pôžičky po 18 mesiacoch“, bol žalovanej priznaný benefit spočívajúci vo vrátení poplatku za poskytnutie pôžičky po splnení stanovených podmienok (riadne splácanie úveru z osobného účtu). Zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN, čo uviedol aj NS SR v rozhodnutí sp.zn. 7Cdo/183/2020. Žalobca dodržal postup v súlade s § 53 ods. 9 a 10 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5 000,- Eur, ktorý mala splácať k 27. dňu v mesiaci, po ukončení odkladu splátok mesačnými anuitnými splátkami vo výške 77,06 Eur (od 27. 09. 2023) v počte zostávajúcich splátok 80, pričom konečná splatnosť úveru bola v prípade riadneho splácania dohodnutá na deň 29. 04. 2030. Poukázal na novelizovaný § 53 ods. 9 a 10 v znení účinnom od 01. 11. 2024. Vo výzve na vrátenie omeškaných splátok zo dňa 28. 02. 2025 identifikoval splátky, s ktorými bola žalovaná v omeškaní spolu s ich percentuálnym podielom na celkovej sume úveru a vyzval ju na úhradu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Ku dňu vystavenia výzvy bola v omeškaní minimálne s tromi splátkami a to so splátkami, ktorých splatnosť nastala dňa 28. 10. 2024 (vo výške 5,-Eur), 27. 11. 2024 (vo výške 77,06 Eur), 27. 12. 2024 (vo výške 77,06 Eur), 27. 01. 2025 (vo výške 77,06 Eur), 27. 02. 2025 (vo výške 77,06 Eur). Celková suma omeškaných splátok bola vo výške 313,24 Eur. Keďže úver bol žalovanej poskytnutý vo výške 5 000,-Eur a doba trvania zmluvy resp. splácania úveru bola dohodnutá na 8 rokov (96 mesačných splátok), výška omeškaných splátok musela byť najmenej vo výške 5% poskytnutej sumy úveru (§ 53 ods. 9 písm. b) OZ). V danom prípade výška omeškaných splátok 313,24 eur v čase vystavenia výzvy predstavovala 6,26 % zo sumy poskytnutého úveru, teda neuhradením dlžnej sumy omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia výzvy bola naplnená požiadavka v zmysle § 53 ods. 10 OZ, podľa ktorého sa stalo celé plnenie zo zmluvy splatným ku dňu 04. 04. 2025. Na uvedený následok bola žalovaná upozornená vo výzve na vrátenie omeškaných splátok úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že žalobca postupoval v súlade s § 53 ods. 9 a 10 OZ a splnil tak všetky zákonom požadované podmienky na to, aby nastala predčasná splatnosť úveru k 04. 04. 2025. Žiadal žalobe vyhovieť.

6. Ako dôkazy označil výpis z účtu za 4/2022, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, štatút marketingovej kampane, stanovisko NBS k RPMN.

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že pri skúmaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalobca nezískal od žalovanej údaje o jej nákladoch na stravu, bývanie a živobytie. Uviedla, že žalobca tvrdil, že právny predchodca (pozn. súdu - úver bol poskytnutý žalobcom) pri posudzovaní výdavkov žalovanej vychádzal zo sumy životného minima v čase posudzovania žiadosti. Z dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že zisťoval priemerné mesačné výdavky žalovanej. Zo zmluvy je preukázané, že žalovaná nemala reálnu možnosť disponovať sumou 5 000,-Eur, ale došlo k automatickému započítaniu poplatku za poskytnutie úveru, žalovaná reálne disponovala sumou 4 750,-Eur. Uvedený následok má dôsledky do údajov o RPMN, o úrokovej sadzbe a výšky splátok, ktoré vychádzali z nesprávnej výšky spotrebiteľského úveru. Žalobca pri výpočte vyššie uvedených údajov vychádzal z istiny aká je uvedená v zmluve a nie reálnej sumy, ktorá bola žalovanej poskytnutá. Vzhľadom na tieto skutočnosti nemôže byť správny údaj o RPMN, čo je spájané s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Poukázala na rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré majú preukazovať jej tvrdenie. Ďalej uviedla, že právny predchodca žalobcu síce formálne poskytol žalovanej finančné prostriedky v sume 10 610,-Eur, ale v dôsledku následného odpočítania poplatku za poskytnutie úveru, s týmito finančnými prostriedkami žalovaná nemohla disponovať a v skutočnosti jej bola ako úver poskytnutá suma nižšia 10 397,80 Eur, než bola deklarovaná v zmluve o úver (pozn. súdu úver poskytol žalobca a uvedené sumy sa vôbec netýkajú zmluvy, z ktorej je uplatnený nárok v tomto konaní). Rozhodnutím sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. 06. 2024 bola vyriešená otázka, či vo výzve veriteľa dlžníkovi pred zosplatením podľa § 53 ods. 9 OZ je veriteľ povinný uvádzať aj konkrétnu splátku, s ktorou je dlžník v omeškani, a to tak, že pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva - odkaz na § 53 ods. 9 OZ) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Žaloba je nedôvodná v celom rozsahu z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, ale bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné. Žiadala žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Žalobca v ďalšom vyjadrení uviedol, že samotná žalovaná v žiadosti o poskytnutie úveru uviedla údaje o svojich výdavkoch - potraviny, stravovanie 200,-Eur, bývanie a energie 50,-Eur, doprava a telekomunikácie 100,-Eur, ostatné výdavky 100,-Eur, spolu 450,-Eur a v tejto výške ich aj zohľadnil. Žalovanej bol daný k dispozícii celý úver 5 000,-Eur, čo vyplýva aj z výpisu z účtu za mesiac 4/2022. Vzhľadom na totožnosť celkovej výšky spotrebiteľského úveru uvedenú v zmluve a sumu úveru poskytnutú žalobcom na účet žalovanej je zrejmé, že uvedená náležitosť bola uvedená v zmluve správne, preto nemožno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Ak žalovaná na podporu svojho rozhodnutia argumentoval aj rozhodnutím sp. zn. 9Cdo/287/2022 tak, z neho vyplýva, že poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V tejto veci však poplatok za poskytnutie úveru nebol zrazený z istiny úveru pri uzavretí zmluvy a ani nebol voči istine úveru započítaný, v dôsledku čoho by bola žalovanej už na účet poukázaná suma úveru znížená o predmetný poplatok. Z ostatných rozhodnutí najvyššieho súdu jasne vyplýva, že spotrebiteľovi bol poskytnutý úver nižší, ako dohodnutý, a to v dôsledku započítania poplatku za poskytnutie úveru. Rozhodnutia najvyššieho súdu ohľadom predčasného zosplatenia, na ktoré odkazuje žalovaná, boli vydané pred účinnosťou novelizovaného OZ, ale k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo za účinnosti novelizovaného znenia §53 ods. 9 a 10 OZ, ktorý upravil podmienky zosplatenia inak.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14. 10. 2025, na ktoré sa nedostavil žalobca, žalovaná ani jej právny zástupca, ktorí sa z pojednávania ospravedlnili a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Pri rozhodovaní súd vychádzal z listinných dokladov nachádzajúcich sa v súdnom spise, ktoré boli stranám sporu doručené, najmä zo žiadosti o úver, úverovej zmluvy, kreditného reportu, výpisov z účtu, všeobecných obchodných podmienok, obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov, potvrdenia o posúdení žiadosti o odklad splátok, oznámenia o výške mesačnej splátky, výzvy na vrátenie omeškaných splátok, výzvy na splatenie úveru, doručeníek, stavu omeškaných splátok, štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, štatútu marketingovej kampane, stanoviska NBS k RPMN.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 53 ods. 9 písm. b) OZ (v znení účinnom od 01. 11. 2024), ak má spotrebiteľ plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy v splátkach, môže obchodník požadovať vrátenie celého plnenia, ak je spotrebiteľ celkom alebo čiastočne v omeškaní aspoň s tromi splátkami a suma splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, je najmenej vo výške piatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako tri roky a najviac na desať rokov.

13. Podľa § 53 ods. 10 OZ (v znení účinnom od 01. 11. 2024), ak sú splnené podmienky podľa odseku 9, obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, poskytnúť spotrebiteľovi dodatočnú lehotu na plnenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní od doručenia výzvy. Ak spotrebiteľ neuhradí splátky, s ktorými je v omeškaní, v dodatočnej lehote poskytnutej mu obchodníkom, jej uplynutím sa stáva celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy splatným; ustanovenie § 565 sa nepoužije. Obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, upozorniť spotrebiteľa na následok podľa predchádzajúcej vety a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, zmluvou na diaľku sa rozumie zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

15. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i), l) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. e), h) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

20. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,
b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

23. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

24. Podľa § 7 ods. 43 zákona č. 129/2010 Z.z., pri spotrebiteľskom úvere, ktorého výška je určená vopred bez aktívnej účasti spotrebiteľa a na základe historických údajov o finančnej situácii spotrebiteľa získaných z interných zdrojov veriteľa o platobných operáciách, ktoré je možné doplniť o ďalšie informácie z interných zdrojov alebo externých zdrojov, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky nemajú povinnosť overovať informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, ak

a) spotrebiteľ je ich klientom viac ako šesť mesiacov,
b) banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky vedia preukázateľne zistiť informácie o platobných operáciách, ktoré možno objektívne považovať za príjem spotrebiteľa.

25. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že žalovaná žiadosťou zo dňa 25. 04. 2022 požiadala o poskytnutie úveru vo výške 5 000,-Eur s dobou splácania 8 rokov v 27. deň v mesiaci. V žiadosti uviedla, že je vydatá, nemá žiadne vyživované deti, celkový počet členov domácnosti 1, je podnikateľka, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, výdavky domácnosti uviedla - potraviny, stravovanie 200,-Eur, bývanie a energie 50,-Eur, doprava a telekomunikácie 100,-Eur, ostatné výdavky 100,-Eur, spolu 450,-Eur. Zároveň potvrdila, že uviedla pravdivo a úplne všetky údaje, neočakáva zníženie svojich

príjmov, nie je v omeškaní s plnením svojich záväzkov voči banke resp. tretej osobe. Dňa XX. XX. XXXX uzavreli žalobca a žalovaná zmluvu o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom služby Internetbanking (ďalej len "zmluva"). Na jej základe bola žalovanej poskytnutá suma 5 000,-Eur. Výška anuitnej splátky bola 73,39 Eur, posledná splátka 72,07 Eur, počet splátok 96, úroková sadzba 8,90 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 250,-Eur, dátum prvej splátky 27. 05. 2022, dátum splatnosti splátok k 27. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti 29. 04. 2030, RPMN 13,13 %, priem. RPMN 9,72 %, celková čiastka úveru 7 764,52 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne, zmluvná pokuta za omeškanie splátky 15,-Eur, zmluvná pokuta za omeškanie splátky po upozornení 15,-Eur. Pri výške RPMN bolo uvedené, že bola vypočítaná za predpokladu, že úver bol čerpaný jednorazovo v plnej výške v deň podpisu zmluvy, poplatky a úroková sadzba zostanú rovnaké a vychádza sa z parametrov uvedených v zmluve: výška anuitnej splátky, počet splátok, výška poplatku za poskytnutie úveru, v prípade, ak bol klientovi priznaný benefit možného vrátenia poplatku za poskytnutie úveru z dôvodu riadneho splácania úveru, do výpočtu RPMN vstupuje aj poplatok za vedenie osobného účtu 4,90 Eur. V zmluve nebol uvedený poplatok za poistenie a ani z ostatných doložených dokladov nevyplýva, že bol dohodnutý, preto tvrdenie žalovanej o poistení úveru súd nepovažuje za preukázané. Všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky, sadzobník, formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a v obchodných podmienkach bola upravená možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v prípade omeškania so splácaním splátok (bod 2.9 a 2.10). Žalovaná nepoprela, že uzavrela so žalobcom zmluvu, ktorá obsahovala tieto základné podmienky.

26. Z kreditného reportu vyplýva, že ku dňu 25. 04. 2022 mala žalovaná 3 existujúce úvery so splátkami vo výške 72,-Eur, 146,-Eur a 87,-Eur, v celkovej sume mesačných splátok 305,-Eur a jednu kreditnú kartu s mesačnou splátkou 63,-Eur, spolu 368,-Eur. Podľa výpisov z účtu za mesiace 01/2022 až 03/2022 boli priemerný mesačný príjem žalovanej 14 339,09 Eur.

27. Z potvrdenia o posúdení prijatej žiadosti o odklad splátok a informácie o dôsledkoch odkladu splátok zo dňa 27. 07. 2023 vyplýva, že žalovanej bol povolený odklad splátok, prvá odložená splátka bola splatná dňa 27. 06. 2023 a posledná odložená splátka úveru dňa 27. 08. 2023. Prvá splátka po odklade bude splatná dňa 27. 09. 2023 s upozornením, že odklad splátok neznamena ich odpustenie, úver sa naďalej úročí a tento naakumulovaný úrok sa nepremietne do navýšenia úveru, ale zohľadní pri výpočte anuitnej splátky s tým, že výška tohto úroku za obdobie odkladu je 135,15 Eur a pre splnenie podmienok na vrátenie poplatku za poskytnutie pôžičky sa lehota dĺžky sledovaného obdobia 18 mesiacov od poskytnutia úveru predlžuje o počet mesiacov povoleného odkladu.

28. Podľa oznámenia o výške mesačnej splátky zo dňa 04. 09. 2023 bola výška anuitnej splátky po odklade 77,06 Eur a výška poslednej splátky bola 32,40 Eur, počet splátok 80, zostatok istiny 4 518,06 Eur.

29. Výzvou zo dňa 28. 02. 2025 žalobca oznámil žalovanej, že ku dňu 28. 02. 2025 je v omeškaní so splácaním splátok, ktorých splatnosť nastala dňa 28. 10. 2024, 27. 11. 2024, 27. 12. 2024, 27. 01. 2025 a 27. 02. 2025 v celkovej sume 313,24 Eur, čo predstavuje 6,26 % zo sumy poskytnutého úveru. Omeškanie s úhradou splátok je porušením zmluvných povinností a na pretrvávajúce omeškanie ju už predtým upozornili. Celková dlžná suma je vo výške 345,28 Eur a pozostáva z istiny 192,47 Eur, zmluvného úroku 120,77 Eur, úroku z omeškania 2,04 Eur a zmluvnej pokuty a poplatkov 30,-Eur. Vo výzve bolo uvedené, že žalovaná má uhradiť dlžnú sumu do 15 dní odo dňa doručenia výzvy a v prípade, ak nedôjde k úhrade v stanovenej lehote, v súlade s § 53 ods. 9 a 10 OZ sa po uplynutí tejto lehoty stane úver splatným. Výzvu žalovaná prevzala dňa 17. 03. 2025.

30. Vo výzve na splatenie úveru zo dňa 04. 04. 2025 žalobca oznámil žalovanej, že výzvou na vrátenie omeškaných splátok zo dňa 28. 02. 2025 ju upozornil na pokračujúce omeškanie s viacerými splátkami a zároveň na skutočnosť, že ak nebude dlžná suma uhradená v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy, stane sa po uplynutí lehoty celé plnenie zo zmluvy splatným. Vzhľadom na to, že nedošlo k úhrade jej oznámil, že v súlade s § 53 ods. 9 a 10 OZ sa celé plnenie zo zmluvy stalo splatným dňa 04. 04. 2025 a vznikla jej povinnosť jednorazovo splatiť zostatok úveru 4 197,30 Eur. Dlžná suma pozostávala z istiny 4 004,12 Eur, zmluvného úroku 159,38 Eur, úroku z omeškania 3,80 Eur a zmluvnej pokuty 60,-Eur. Dlžnú sumu mala uhradiť do 26. 04. 2025 a v prípade, ak to neurobí, bude sa žalobca svojho nároku domáhať súdnou cestou. Výzvu žalovaná prevzala dňa 22. 04. 2025.

31. Dňa 25. 04. 2022 je na účte žalovanej uvedená úverová transakcia 250,-Eur označená ako poplatok za úver - s možnosťou vrátenia a v ten istý deň úverová transakcia označená ako čerpanie úveru vo výške 5 000,-Eur.

32. Z doloženého prehľadu splácania súd zistil, že žalovaná zaplatila na istinu 995,88 Eur, na úrok 1 032,03 Eur a na úrok z omeškania 1, 92 Eur.

33. Zmluvu, ktorú žalobca so žalovanou uzavreli je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Je zrejmé, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ vzhľadom na predmet podnikania (banka) a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľka, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

34. Žalovaná namietala, že žalobca neuviedol akým spôsobom bola skúmaná bonita a pri jej výdavkoch mal vychádzať zo sumy životného minima. Zo žaloby, vyjadrenia k odporu a doložených listín je zrejmé, že žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. a riadne zisťoval bonitu žalovanej. Pri posudzovaní úverovej schopnosti spotrebiteľa sa berie do úvahy hlavne pomer medzi príjmami a výdavkami a dôkladne sa posudzuje, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení pravidelných mesačných výdavkov suma, aby bol schopný splácať splátky poskytnutého úveru. Cieľom určenia požiadaviek uvedených v § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. bolo, aby sa spotrebiteľia neprimerane nezadlžovali. Veriteľ si má informácie potrebné pre rozhodnutie o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie zabezpečiť sám v spolupráci so žiadateľom o úver aj údajmi z príslušných databáz a tieto potom vyhodnotiť a overiť. Súd musí vždy skúmať či si veriteľ túto povinnosť splnil. Veriteľ posudzuje predovšetkým údaje o príjmoch a výdavkoch, aby bol schopný získať objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

35. Pri zisťovaní príjmov žalovanej žalobca vychádzal z údajov uvedených vo výpisoch z jej účtu, ktorý pre ňu dlhodobo od roku 2014 viedol, preto nebol povinný zisťovať jej príjem prostredníctvom Sociálnej poisťovne. Z výpisov z účtu vedel presne zistiť čistý príjem žalovanej v troch mesiacoch pred posudzovaním schopnosti s tým, že tento jej príjem za tieto mesiace dosiahol 43 017,26 Eur, teda jej priemerný čistý mesačný príjem v danom období bol 14 339,09 Eur. Žalobca viedol účet pre žalovanú dlhodobo, čo táto nepoprela, preto mal dostatočný prehľad o jej príjmoch aj výdavkoch. Čo sa týka výdavkov žalovanej, tak nevychádzal zo sumy životného minima, ako uviedla žalovaná, ale za jej mesačné výdavky považoval sumu 450,-Eur, ktorú sama uviedla v žiadosti o poskytnutie úveru (potraviny, stravovanie 200,-Eur, bývanie a energie 50,-Eur, doprava a telekomunikácie 100,-Eur, ostatné výdavky 100,-Eur), teda sumu vyššiu ako predstavovalo životné minimum. Zároveň v registri klientskych informácií zisťoval informácie o jej záväzkoch a ku dňu 25. 04. 2022 mala žalovaná 3 existujúce úvery so splátkami vo výške 72,-Eur, 146,-Eur a 87,-Eur, v celkovej sume mesačných splátok 305,-Eur a jednu kreditnú kartu s mesačnou splátkou 63,-Eur, spolu 368,-Eur. Ani pri jednom zo záväzkov nebola žalovaná v omeškaní s jeho platením a ani v priebehu splácania sa neomeškávala s platením splátok. Súd tak dospel k záveru, že žalobca vychádzal z dostupných informácií o príjmoch, výdavkoch, nákladoch a záväzkoch žalovanej, tieto riadne posúdil, a tak skúmal jej bonitu. Námietku žalovanej ohľadom skúmania bonity preto súd nepovažoval za dôvodnú, keď žalobca preukázal, že skúmal bonitu žalovanej a túto vyhodnotil v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona aj opatrenia NBS.

36. Žalovaná ďalej namietla, že v zmluve je nesprávne uvedená výška úveru, keď reálne čerpala sumu 4 750,-Eur a nie 5 000,-Eur a tým nie je správne určená ani výška RPMN, v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN, preto sa má úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň uviedla, že RPMN je nesprávna aj z dôvodu, že do celkovej čiastky nie je zahrnutý poplatok za poistenie 6,42 Eur. Súd poukazuje na skutočnosť, že v zmluve nebol uvedený žiadny poplatok za poistenie a žalovaná ani nepreukázala, že predmetný úver bol poistený resp. že bola uzavretá nejaká poisťovná zmluva vzťahujúca sa k predmetnému úveru. Do celkovej čiastky bola zahrnutá suma poskytnutého úveru aj všetky náklady súvisiace s úverom (1 x 72,07 + 95 x 73,39 + 250 + 96 x 4,90). Čo sa týka nesprávne uvedenej výšky úveru, z doloženého výpisu z účtu je zrejmé, že dňa 25. 04. 2022 boli na účte žalovanej uskutočnené dve samostatné transakcie - poplatok za spracovanie úveru ako mínusová položka vo výške 250,-Eur a poskytnutie úveru v plnej výške uvedenej v zmluve 5 000,-Eur. Išlo o dve oddelené úverové transakcie. Zákon č. 129/2010 Z.z.

v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy nevyučoval poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru ani požadovanie odmeny za poskytnutie úveru vo forme poplatku dohodnutého pevnou sumou alebo určitým percentom z úveru a nezakazuje to ani iný právny predpis, keď tento poplatok predstavuje cenu (odmenu) za poskytovanie služby veriteľom. Nepripustnosť poplatku za poskytnutie úveru nevyplýva ani z judikatúry Ústavného súdu SR alebo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Spotrebiteľ iba musí byť náležitým spôsobom oboznámený so skutočnosťou, že za poskytnutie úveru musí zaplatiť poplatok a tento poplatok musí byť zahrnutý do celkových nákladov spotrebiteľa (napr. sp.zn. 7Cdo/101/2019, 3Cdo/113/2018). Žiadny právny predpis poplatok za spracovanie úveru výslovne nezakazuje, súd ho považoval za primeraný, keď bol v zmluve riadne dohodnutý (bod 1.2 zmluvy), s presne dohodnutou výškou (250,-Eur), ktorá sa proporcionálne odvíjala od výšky poskytnutého úveru (5 %) a splatnosťou uvedenou v bode 1.2 zmluvy. Rozhodnutia uvádzané žalovanou sa týkali iného skutkového stavu, keď v nich išlo o vzájomné závislé zmluvy o úvere a kúpne zmluvy, kde predmetný spotrebiteľský úver bol účelovo viazaný na obstaranie tam uvedeného predmetu financovania a závislosť musí byť zrejماً aj z obsahu dojednaných zmlúv, a teda nesmie byť vzájomné dojednanie takýchto zmlúv odlišné. V tomto prípade však nešlo o žiadny účelový úver, ktorý by bol viazaný s inou napr. kúpnu zmluvou. Spôsob poskytnutia úveru žalovanej a úhrady poplatku za poskytnutie úveru sa neprieči ani záverom rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-377/2014, toto bolo postavené na úplne odlišnom skutkovom základe, keď dlžníkom nebola reálne vyplatená žiadna suma z dôvodu, že úver sa použil na úhradu staršieho dlhu, notárskej zápisnice, poplatku za uvedený úver a prvú splátku a časť nasledujúcich splátok. Dané rozhodnutie teda nemožno aplikovať na tento prípad, keď úver bol žalovanej vyplatený v celej výške, nedošlo k zápočtu vzájomných pohľadávok úveru a poplatku za poskytnutie úveru jednostranným právnym úkonom veriteľa. Žalobca započítal poplatok za poskytnutie úveru do celkových nákladov žalovanej. Zo zmluvy aj výpisu z účtu vyplýva, že žalovanej bol daný k dispozícii celý úver vo výške 5 000,-Eur a žalobca v zmluve uviedol aj všetky vstupné údaje potrebné pre riadny výpočet RPMN, vychádzajúc pritom zo sumy 5 000,-Eur, pričom ohľadne výpočtu žalovaná nepredostrela žiadne konkrétne námietky k postupu výpočtu RPMN okrem toho, že podľa nej bola nesprávne uvedená celková výška úveru. Podľa rozhodnutia sp.zn. 7Cdo/183/2020 (R 86/2021), z § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení do 31. 03. 2015 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet. V čase uzavretia zmluvy išlo o § 9 ods. 1 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré bolo v tom istom znení. V predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú výška úveru, výška splátky, interval splácania, počet splátok, uvedenie výšky úrokov, poplatok za spracovanie úveru ako aj výška poplatku za vedenie účtu vzhľadom na to, že žalovanej bol poskytnutý benefit vrátenia poplatku za poskytnutie úveru z dôvodu riadneho splácania. Všetky tieto údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. Súd potom ani túto námietku žalovanej nepovažoval za dôvodnú.

37. Čo sa týka tvrdenia žalovanej, že úver nebol riadne zosplatený, pretože nie je preukázané, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, čo bolo vyriešené rozhodnutím sp. zn. 5Cdo/197/2022, súd poukazuje na skutočnosť, že podľa rozhodnutia sp. zn. 6Cdo/152/2022 zverejneného pod R 34/2025, bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Tu je dôležitá skutočnosť, že toto sa vzťahovalo iba na znenie § 53 ods. 9 OZ účinné do 31. 10. 2024, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Dňa 01. 11. 2024 došlo k novelizácii predmetného ustanovenia (§ 53 ods. 9 aj 10 OZ), ktoré v súčasnosti pri zmluvách s lehotou splatnosti od 3 do 10 rokov uvádza, že ak má spotrebiteľ plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy v splátkach, môže obchodník požadovať vrátenie celého plnenia, ak je spotrebiteľ celkom alebo čiastočne v omeškaní aspoň s tromi splátkami a suma splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, je najmenej vo výške piatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný a v ods. 10 je uvedené, že ak sú splnené podmienky podľa odseku 9, obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, poskytnúť spotrebiteľovi dodatočnú lehotu na plnenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní od doručenia výzvy. Ak spotrebiteľ neuhradí splátky, s ktorými je v omeškaní, v dodatočnej lehote poskytnutej mu obchodníkom, jej uplynutím sa stáva celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy splatným; ustanovenie § 565 sa nepoužije.

Obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, upozorniť spotrebiteľa na následok podľa predchádzajúcej vety a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní. Žalobca postupoval podľa platného znenia, vo výzve zo dňa 28. 02. 2025 oznámil žalovanej, že k tomu dňu je v omeškaní so splácaním konkrétnych splátok, aká je celková dlžná suma, jej presný rozpis, vyjadril ju aj percentuálne zo sumy poskytnutého úveru, a uviedol, že je povinná uhradiť dlžnú sumu do 15 dní odo dňa doručenia výzvy a upozornil ju, že ak nedôjde k úhrade v stanovenej lehote v súlade s § 53 ods. 9 a 10 OZ sa po uplynutí tejto lehoty stane úver splatným. Výzvu žalovaná prevzala dňa 17. 03. 2025, v stanovenej lehote dlžnú sumu nezaplatila, a preto vo výzve na splatenie úveru zo dňa 04. 04. 2025 žalobca oznámil žalovanej, že ju výzvou zo dňa 28. 02. 2025 upozornil na omeškanie s viacerými splátkami a ak nebude dlžná suma uhradená v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy, stane sa po uplynutí lehoty celé plnenie zo zmluvy splatným. Vzhľadom na to, že nedošlo k úhrade, oznámil jej, že v súlade s § 53 ods. 9 a 10 OZ sa celé plnenie zo zmluvy stalo splatným dňa 04. 04. 2025 a vznikla jej povinnosť jednorazovo splatiť zostatok úveru, presne vyčíslil aj jednotlivé položky s tým, aby ju uhradila do dňa 26. 04. 2025 a v prípade, ak to neurobí, bude sa svojho nároku domáhať súdnou cestou. Výzvu žalovaná prevzala dňa 22. 04. 2025.

38. Súd má vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti za to, že žalobca skúmal bonitu žalovanej, zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti a došlo k riadnemu zosplateniu úveru. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti, neplatila splátky riadne a včas, žalobca mal nárok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, čo využil v súlade so zákonom. Súd potom žalobcovi priznal uplatnenú istinu 4 004,12 Eur (rozdiel medzi poskytnutou istinou a sumou zaplatenou na istinu), uplatnený úrok (rozdiel celkovej dlžnej čiastky pri zosplatení úveru a nezaplatenej istiny úveru ku dňu zosplatenia s pripočítaním nezaplateného úroku do zosplatenia), úrok z omeškania do zosplatenia 3,64 Eur aj zmluvnú pokutu 30,-Eur, ktorá bola dohodnutá v zmluve.

39. Nesplnením peňažného záväzku sa žalovaná dostala do omeškania. Žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania, ktorý si uplatnil vo výške 5 % ročne zo sumy istiny 4 004,12 Eur odo dňa 05. 04. 2025 do zaplatenia a súd mu ho priznal ako žiadal. Výška úroku z omeškania bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšenej o 5 percentuálnych bodov.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") a žalobcovi ako strane v spore úspešnej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. O výške náhrady účelne vynaložených trov konania rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na tunajší súd (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).